

KONZERVACE MOČE

Pokyny pro oddělení

Někdy je nutno moč acidifikovat nebo alkalizovat; acidifikační i alkalizační činidlo může sloužit ke konzervaci látek rozkládajících se při změně pH (konzervace může být prováděna i enzymovou inhibicí) nebo k rozpuštění solí vysrážených na dně sběrné nádoby. Konzervační činidlo musíme do sběrné nádoby přidat po vymočení první porce, při diuréze vyšší než 2 l by měla být přidána další dávka. Acidifikaci či alkalizaci za účelem rozpuštění vzniklých solí provádíme až na konci sběru, kdy vmícháme potřebné množství příslušného činidla do sběrné nádoby; nutno provádět přímo na oddělení ještě před odlitím průměrného vzorku, pokud se stanovení provádí ze sbírané moče. Výjimkou je jednorázový odběr, kdy se acidifikace nebo alkalizace za účelem rozpuštění vzniklých solí (nikoliv jako konzervační činidlo) může provést až v laboratoři. Podmínkou je odlít moče ze sběrné nádoby do zkumavky ihned po vymočení, aby nedošlo k vysrážení solí na dně sběrné nádoby. Acidifikovanou a alkalizovanou moč nelze použít na stanovení sodíku, draslíku a chloridů, moč konzervovanou benzoanem sodným nelze použít na stanovení sodíku. Moč upravenou přidáním jakékoliv látky nelze použít na stanovení osmolality, proteinurie a samozřejmě na chemické vyšetření moče, které provádíme pouze z moče čerstvé.

Přehled činidel používaných k úpravě moče (uvedená množství platí pro normální diurézu)

⇒ HCl (POZOR ŽÍRAVINA, uchovávat mimo dosah dětí!) 2 ml (konc.)
acidifikace (**před sběrem**) (konzervace): VMK, 5-HIOK, kortizol, katecholaminy, aldosteron, estriol,

Na žádance je třeba vyznačit **diurézu/24 h** k výpočtu odpadů.